Operační systémy 2

Implementace virtuální paměti

Petr Krajča

Katedra informatiky Univerzita Palackého v Olomouci

11. říjen, 2011

Úvodem

• x86/i386

- budeme uvažovat jen 32-bitové procesory z rodiny i386 (kompatibilní a novější)
- podpora starších módů pro kompatibilitu (budeme zanedbávat)

AMD64

- označení rodiny procesorů (Intel EM64-T)
- rozšíření i386 na 64 bitů (long mode)
- registry rozšířeny na 64 bitů (např. EAX⇒ RAX); větší počet
- možnost adresovat rozsáhlejší pamět
- procesory se vyvíjely několik desetiletí (procesor 80386 uveden 1985)
 relikty minulosti
- kombinují segmentaci i stránkování

Úrovně oprávnění

- čtyři úrovně oprávnění (rings)
- nelze používat některé instrukce
- zabraňují aplikacím poškodit systém
- ring 0 nejvyšší oprávnění (jádro)
- ring 3 nejmenší oprávnění (aplikace)
- nejčastěji se používá kombinace ring 0 + ring 3
- ostatní původně určeny pro ovladače, příp. knihovny
- mikrokernel; virtualizace (XEN)
- přechod mezi úrovněmi přes brány (gates)

Typy adres na procesorech i386

- logická adresa vidí ji aplikace; 48 bitů (16 selektor segmentu; 32 offset); segment je často implicitní
- lineární (virtuální) adresa v adresním prostoru procesu (32 bitů)
- fyzická adresa "číslo bytu" přímo v primární paměti (32 bitů, s PAE 36); sdílená dalšími HW zařízeními; (nevyužité adresy mohou mít další použití SWAP)

PAE: Physical Address Extenstion

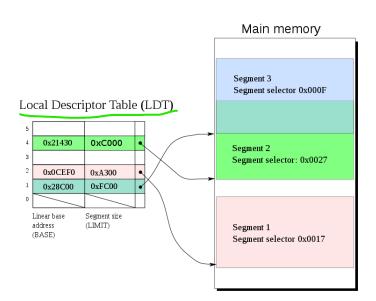
- umožňuje rozšířit využitelnou pamět RAM z 4GB na 64GB (Pentium Pro a novější)
- přesměruje část adresního prostoru do jiné části fyzické paměti
- změna formátu segmentových deskriptorů
- stránky 4KB/2MB
- změna na úrovni OS (případně ovladačů);
- bez úprav jednotlivé procesy stále omezeny na 4GB (AWE)
- mimochodem přidává podporu pro NX bit

4 = ▶ = 9000

1386: Segmentace I.

- paměť je možné rozdělit na segmenty (kód, data, zásobník, etc.)
- pro každý segment lze nastavit oprávnění (ochrana paměti)
- segmenty jsou popsány pomocí deskriptorů 8 B záznam
 - báze
 - limit (velikost segmentu)
 - požadovaná úroveň oprávnění (ring 0-4)
- deskriptory segmentů uloženy v
 - Global Descriptor Table (GDT) sdílená všemy procesy
 - Local Descriptor Table (LDT) každý proces má vlastní
- každá může mít až 8192 záznamů
- přístupné přes registry GDTR, LDTR
- první záznam v GDT "null" deskriptor
- granularita (stránky vs. byty)

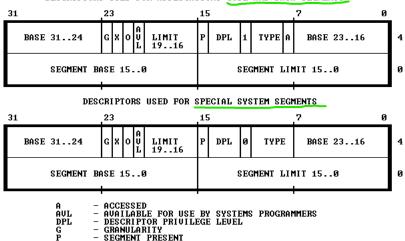
1386: Segmentace II.

1386: Segmentace III.

Figure 5-3. General Segment-Descriptor Format

DESCRIPTORS USED FOR APPLICATIONS CODE AND DATA SEGMENTS

1386: Segmentace IV.

 do segmentových registrů (CS, SS, DS) se ukládá selector (16 bitů) – ukazatel do GDT nebo LDT

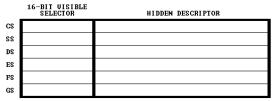
Figure 5-6. Format of a Selector

RPL - REQUESTOR'S PRIVILEGE LEVEL

 při načtení se do seg. registru načte i deskriptor (ale nejde k němu explicitně přistupovat)

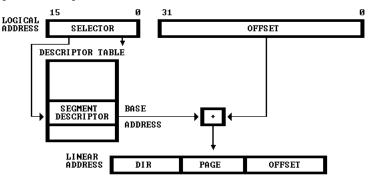
Figure 5-7. Segment Registers

1386: Překlad adres I. (segmentace)

- logická adresa ⇒ linární adresa (segmentace)
- ověří se oprávnění a limit (přístup za hranici segmentu) =>
 neoprávněný přístup
- báze segmentu je sečtena s offsetem ⇒ lineární

Figure 5-2. Segment Translation

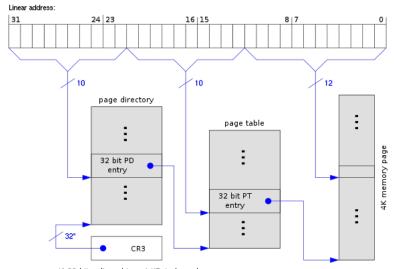

I386: Překlad adres II. (stránkování)

- linární adresa

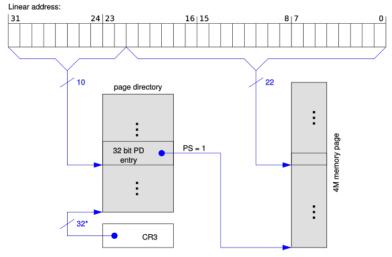
 fyzická adresa
- standardní stránka/rámec: 4 KB
- hierarchická struktura
 - adresář stránkovacích tabulek (Page Directory)
 - adresář stránek (Page Tables)
 - offset
- lineární adresa rozdělana na 10 + 10 + 12 bitů (PDI + PTI + offset)
- maximální kapacita 4 GB
- adresa PDT v CR3 (zarovnanné na celé stránky)
- nastavením příznaku v PDT (pro adresu rámce se používá jen 20b),
 lze obejít přepočet přes PT a používat stránky velikosti 4MB (zbytek adresy je offset)
- velikost stránek lze kombinovat

1386: Překlad adres III. (stránkování – 4 KB stránka)

*) 32 bits aligned to a 4-KByte boundary

1386: Překlad adres IV. (stránkování – 4 MB stránka)

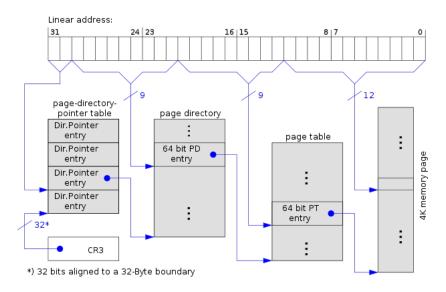

*) 32 bits aligned to a 4-KByte boundy

1386: Překlad adres IV. (PAE)

- od Pentium Pro
- každá tabulka 4KB, ale velikost záznamu 8B ⇒ 512 záznamů
- stránkování trojúrovňové
- adresa rozdělena na 2 + 9 + 9 + 12 bitů
 - 2b ukazatel na adresář tabulek stránek (Page Directory Pointer Index)
 - 9b ukazatel v adresáři tabulek stránek
 - 9b ukazatel v tabulce stránek
 - 12b offset
- velké stránky 2MB ⇒ offset 21 bitů
- potenciální rozšíření

1386: Překlad adres VI. (PAE – 4 KB stránka)

AMD64: Typy adres

- segmenty existují, ale nepoužívají se k adresaci, pouze ke kontrole oprávnění
- deskriptor kódového segmentu se používá k přechodu mezi 32- a 64bitovvým režimem
- současné procesory AMD64:
 - 40bitové fyzické adresy (max. 52; způsob stránkování)
 - 48bitové logické adresy (max. 64; velikost registrů)
- nejvyšší platný bit je okopírován do vyšších bitů
- dělí paměť na tři bloky (viz Keprt str. 119)

AMD64: Stránkování

- používá se režim PAE
- zavedena čtyřúrovňová hierarchie
- záznamy v tabulkách stránek mají 8 B
- při 4KB stránkách \Longrightarrow 4 \times 9 + 12 = 48 adresovatelných bitů
- pro 2MB stránky vynechaná jednoúroveň, možnost použít 4 rezervované bity ⇒ 52 bitů
- nepoužité bity: nejvyšší NX bit, ostatní k dispozici OS

Ochrana paměti I. (segmenty)

- ochrana paměti na úrovni segmentů je zaplá a nejde vypnout (ale jde nastavit, aby nebyla účinná)
- prováděné kontroly
 - kontrola typu segmentu (některé segmenty nebo segmentové registry můžou být použité jenom určitým způsobem)
 - kontrola velikosti segmentu (limitu), i.e., jestli program našahá za hranice segmentu
 - kontrola oprávnění
 - omezení adresovatelné domény (omezení přístupu jen k žádoucím segmentům)
 - omezení vstupních bodů procedur (brány)
 - omezení instrukční sady
- AMD64 v long mode neprovádí některé kontroly (báze a limit jsou ignorovány)

Ochrana paměti II. (stránkování)

- stránkování funguje souběžně se segmentací
- bit pro systémové stránky (zákaz přístupu z ring 3)
 volání funkce
 OS (přes bránu)
- bit pro zákaz zápisu
- AMD64 + PAE mají NX bit (zákaz spouštění) ⇒ viry
- možnost nastavit nastavit bity na jednotlivých stránkách i adresářích
 efektivnější

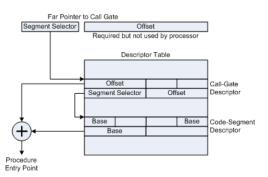
Úrovně oprávnění

- DPL (Descriptor Privilege Level) úroveň oprávnění daného descriptoru
- CPL (Current Privilege Level) aktuální úroveň oprávnění; odpovídá DPL v CS
- RPL (Requested Privilege Level) úroveň oprávnění daného selektoru (požadovaná úroveň)
- pokud $max(CPL, RPL) \leq DPL$ je oprávnění v pořádku
- jinak procesor vyvolá vyjímku
- nižší hodnota ⇒ vyšší oprávnění)

Ochrana u CS

- přechod mezi kódovými segmenty možný přímo, přes segment TSS, přes bránu
- různé druhy bran: call-, trap-, interrupt-, task- gate (popsané v GDT)
- deskriptor volací brány obsahuje selektor a offset volaného kódu
- ověřuje se DPL brány i DPL kódového segmentu
- podle nástavení "bitu konformity" se případně použije zásobník pro každou úroveň oprávnění (adresy uloženy v TSS)
- nekomformní ⇒ změna oprávnění
- možné použít i k přepnutí režimu procesoru (např. 16-, 32- bitů)
- ústup od používaní ⇒ SYSENTER + SYSEXIT

Brány pro CS

Implementace v NT na i386

- paměť 2GB:2GB (systém + proces); lze změnit na 1:3
- je možné používat Address Windowing Extension (AWE) zpřístupní víc než 2GB
- množina procovních rámců (50–345); balance manager
- stránky se odswapovávají podle přístupového bitu
- načítá několik stránek současne (clustering)
- logical prefetcher umožňuje urychlit start systému (sleduje přístup na FS a vytváří log)
- používá se segmentace i stránkování
- procesy jsou navzájem oddělené (LDT)

Implementace v Linuxu na i386

- paměť 1GB:3GB (systém + proces)
- paměť rozdělena na zóny (procesy, DMA, highmem)
- podpora NUMA
- stránky v několika frontách (active, inactive)
- OOM killer